

Arrest

nr. 339 673 van 19 januari 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DARESHOERI
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 9 november 2022 aan in België en dient op 10 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 18 maart 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van etnie Pashtun te zijn. U bent moslim van soennitische strekking. U bent geboren en getogen in het dorp Say Pay, in het district Kot, in de provincie Nangarhar. U bent gehuwd met Z. S. (...). U hebt zich op (...) agrab 1398 of (...) november 2019 aangesloten bij het Afghaans Nationaal Leger (ANA). Een à twee maanden later begon u aan uw opleiding tot soldaat. Zes maanden later werd u toegewezen aan het 215e Maiwand Korps, derde brigade, eerste bataljon waar u gestationeerd was in het district Nad-e Ali. U heeft daar vervolgens elf maanden gewerkt. Toen Nad-e Ali

twee maanden voor de machtsovername in handen viel van de taliban, werd u overgeplaatst naar de militaire basis Shorab waar u diende tot aan de machtsovername. U verliet Afghanistan op 17 augustus 2021, twee dagen na de machtsovername. U reisde naar België waar u aankwam op 9 november 2022 en op 10 november 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Een week na uw vertrek arresteerden de taliban uw vader in hun zoektocht naar u. Uw vader werd diezelfde dag terug vrijgelaten. De taliban hebben uw familie vervolgens in de twee daaropvolgende maanden tweemaal aangesproken op zoek naar u. Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van volgende documenten neer: een taskara, werkfoto's en een bankkaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw asielaanvraag bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid ervan volledig onderuit haalt.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw profiel als soldaat in het ANA. Zo zijn uw verklaringen over uw werkzaamheden bijzonder ontoereikend alsook tegenstrijdig met informatie beschikbaar op het CGVS.

Vooreerst waren uw verklaringen over uw opleiding bijzonder oppervlakkig en tegenstrijdig. Gevraagd naar de inhoud van uw opleiding, verklaart u vaagweg dat u leerde over de gepaste militaire houding en attitude in stadsplaatsen en tijdens gevechten, wapens, checkposten en –points, en over de correcte behandeling van arrestanten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04.12.2023 (verder CGVS), p. 11). Gevraagd meer te vertellen over uw lessen inzake checkpoints en –posten, antwoordt u naast de vraag en vertelt u vaagweg over verschillende soorten raketten waaronder een A60 raket, een bergachtig raket en een simpel raket (CGVS, p. 12). Wanneer de vraag wordt herhaald, antwoordt u kortweg dat u er twee verschillende soorten checkpoints zijn, namelijk een tijdelijke en een permanente checkpoint (ibid.). Gevraagd of u hierover nog iets anders had geleerd, antwoordt u dat u andere zaken terplekke zou leren (ibid.). Deze antwoorden kunnen bezwaarlijk beschouwd worden als doorleefde en gedetailleerde verklaringen. Wanneer u wordt gevraagd naar de lessen over de militaire houding en attitude, antwoordt u vaagweg dat u criminelen in de stad moest verwijderen wanneer u deze tegenkwam, dat u op hen mocht schieten indien ze uw bevel niet volgden alsook dat u burgers moest helpen oversteken, conflicten al pratend moest proberen oplossen en gewonde burgers naar het ziekenhuis moest vervoeren (CGVS, p. 13). Ook deze verklaringen zijn niet zodanig gedetailleerd om het CGVS van de waarachtigheid van uw verklaringen te overtuigen. Bovendien zijn uw verklaringen over uw wapenopleiding eveneens bijzonder ontoereikend en strijdig. Gevraagd hierover te vertellen, verklaart u kortweg dat u leerde over een M16A2, een M49 en een M40 (CGVS, p. 11). Gevraagd om meer in detail te vertellen over de inhoud van uw wapenopleiding, verklaart u simpelweg dat ze leerden hoe u wapens moest openen, proper maken en repareren en dat ze de verschillende onderdelen hadden voorgesteld (ibid.). Gevraagd naar deze onderdelen, antwoordt u niet op de vraag en legt u vaagweg uit hoe u een M16 wapen moet leegmaken (ibid.). Gevraagd om in detail te vertellen over wat u allemaal hebt geleerd over het gebruik van een wapen, antwoordt u dat ze u leerden over het bereik van het wapen en het aantal kogels alsook dat u schietoefeningen kreeg met valse en echte kogels (CGVS, p. 12), wederom zonder dit concreet te verduidelijken. Wanneer er vervolgens wordt gevraagd wat u specifiek over een M49 leerde, verklaart u dat dit wapen een persoon op een afstand van 700 meter kan raken en een groep personen op een afstand van 900 tot 1.200 meter, en dat dit wapen geen wapenmagazijn maar een kogelketting van 100 tot 250 kogels bevat (CGVS, p. 13). Uit de beschikbare info blijkt echter dat dit wapen slechts een effectief vuurbereik heeft tot 200 meter en een magazijn voor 35 kogels of een trommelmagazijn voor 71 kogels bevat (zie blauwe map, documenten nr. 1). Dat u enkel dergelijk oppervlakkige, weinig gedetailleerde en incorrecte verklaringen kan afleggen, terwijl u beweert zes maanden lang een opleiding te hebben gevolgd, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen deel te hebben uitgemaakt van het ANA in grote mate.

Daarnaast waren uw verklaringen over uw opleiding ook tegenstrijdig met informatie beschikbaar op het CGVS. Zo verklaart u gedurende zes maanden training te hebben gevolgd in het Kabul Educational Center, ook wel Kampisi genoemd (CGVS, p. 11). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt echter dat de basistraining voor gewone soldaten plaatsvindt in het Kabul Military Training Center en dat deze training twaalf weken duurt (zie blauwe map, documenten nr. 2). Ook verklaarde u dat er in het trainingscenter in Kabul vijf bataljons waren waarbij ieder bataljon bestond uit 1.000 à 1.400 personen (CGVS, p. 13-14). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat het Kabul Military Training Center slechts in staat was om iedere vier weken een bataljon van 615 personen te laten afstuderen en er op elk gegeven moment zo'n 2.500

soldaten en luchttroepen getraind werden (zie blauwe map, documenten nr. 2), en geen 5.000 à 7.000 zoals uit uw verklaringen blijkt. Deze tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen werkzaam te zijn geweest bij het ANA.

Uw profiel als soldaat in het ANA wordt verder ondermijnd door uw oppervlakkige en ontoereikende verklaringen over uw eigen werkzaamheden. Ondanks dat u wel enige informatie weet te verschaffen over uw werkplaats, het 215e Maiwand korps en uw taken moet worden vastgesteld dat uw verklaringen niet gedetailleerd en doorleefd genoeg zijn om het CGVS ervan te overtuigen dat u werkelijk zelf deel uitmaakte van het ANA. U kan de informatie over het 215e Maiwand korps en uw taken immers ook van anderen vernomen hebben.

Gevraagd of u betrokken was bij veel gevechten, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 16). Gevraagd naar het grootste gevecht waarbij u betrokken was, verklaart u dat deze in Nad-e Ali was (ibid.). Gevraagd wanneer dit gevecht precies had plaatsgevonden, antwoordt u de exacte datum niet te kennen maar stelt u dat uw compagnie gedurende elf maanden was omsingeld waardoor er veel gevechten waren (ibid.). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt om over zo'n gevecht te vertellen, antwoordt u dat er een gevecht was van twee dagen en twee nachten waarbij de taliban jullie aanvielen met kleine en zware wapens tijdens een storm (ibid.). Gevraagd om dit gevecht van het begin tot het einde gedetailleerd te beschrijven, kan u enkel kortweg verklaren dat uw gevechtspositie was bepaald en dat u een persoon moest contacteren via een walkie talkie indien u een kogel nodig had (ibid.). Nogmaals gevraagd om het gevecht van het begin tot het einde te beschrijven, antwoordt u simpelweg dat er bij lange gevechten twee à drie personen in de torens stonden (CGVS, p. 16-17). Gevraagd wie er tijdens het gevecht in de torens stond, antwoordt u tot tweemaal toe niet op de vraag (CGVS, p. 17). Gevraagd om alles te vertellen wat u zich nog herinnert over het gevecht, antwoordt u dat heel de compagnie wakker was en dat S. (...) in de eerste toren stond, A. (...) in de tweede, M. A. (...) in de derde, Sh. (...) in de vierde en O. (...) in de vijfde (ibid.). Gevraagd naar uw eigen positie en handelingen in dit gevecht, kan u enkel en alleen stellen dat u bij het begin van het gevecht sliep, dat u daarna uw positie in de toren bij A. (...) innam, dat u moest kijken naar de reactie van de tegenstander en dat u moest rapporteren aan de verantwoordelijke van de raket (ibid.). Gevraagd wat u allemaal meemaakte in dit gevecht, antwoordt u kortweg dat u een M40 wapen had genomen en naast het hek onderaan de toren stond (CGVS, p. 18). Nogmaals gevraagd naar uw eigen belevingen tijdens dit gevecht, antwoordt u simpelweg dat het gevecht was begonnen in de derde en vierde toren, waarna het overliep naar de eerste en tweede toren, en dat u in drie kanten moest schieten omdat de vijand anders het licht van uw wapen kon zien (CGVS, p. 18-19). U voegt ook nog toe dat u in de dag maar twee uur kon vechten omdat er een helikopter vloog en dat de gevechten voornamelijk 's nachts plaatsvonden (ibid.). Gevraagd hoe het gevecht was geëindigd, antwoordt u vaagweg dat het de job is van de taliban om u aan te vallen en u te doden en dat ze zich terugtrekken als dit niet lukt (CGVS, p. 19). Deze verklaringen bereiken niet de mate van detail die vereist is om het CGVS van de waarachtigheid van uw verklaringen te overtuigen. Dat u beweert elf maanden lang zwaar te hebben gevochten, terwijl u hierover enkel dergelijke niet-doorleefde en weinig gedetailleerde verklaringen weet af te leggen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit vlak ernstig.

Bovendien zijn uw verklaringen over de regio waarin u heeft gediend en de leider van uw korps ook strijdig met informatie beschikbaar op het CGVS. Zo waren uw verklaringen over de commandant van het 215e Maiwand Korps strijdig met informatie beschikbaar op het CGVS. U verklaart dat S. S. (...) gedurende uw volledige diensttijd leider was van het 215e Maiwand korps (CGVS, p. 15). Gezien uw verklaringen dat u zich op 12 aqrab 1398 of 3 november 2019 bij het leger heeft aangesloten, waarna u een à twee maanden later aan uw zes maanden durende training begon alvorens naar het 215e Maiwand korps te worden gestuurd (CGVS, p. 10), kan worden afgeleid dat uw diensttijd in Helmand rond juli 2020 aanving. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat S. S. (...) pas rond november-december 2020 werd verkozen tot commandant van het 215e Maiwand korps (zie blauwe map, documenten nr. 3). Bovendien verklaart u dat D. L. (...) de leider was van het 215e korps vóór S. S. (...) (CGVS, p. 15), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat Z. M. (...) begin 2020 diende als commandant was van het Maiwand korps (zie blauwe map, documenten nr. 3). D. L. (...) was, in tegenstelling tot uw verklaringen, in 2014 commandant van het 215e korps en hij had in 2020-2021 de leiding over het 203e Tandar korps (ibid.). Deze tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werkzaamheden bij het ANA.

Ook zijn uw verklaringen over de gevechten in het district Nad-e Ali strijdig met de beschikbare informatie. U verklaart namelijk dat u in Nad-e Ali elf maanden lang was omsingeld door de taliban en dat er in die periode zeer veel gevechten plaatsvonden (CGVS, p. 10 en 16). Gezien u verklaart hier elf maanden te hebben gewerkt en twee maanden voor de machtsovername naar de basis Shorab te zijn gegaan, kan worden afgeleid dat u van juli 2020 tot juni 2021 in Nad-e Ali gestationeerd was (ibid.). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de taliban pas in oktober 2020, en dus vier maanden na de start van uw dienst hier, een groot offensief in het district Nad-e Ali hadden uitgevoerd waarna grote gevechten uitbraken (zie blauwe map, documenten nr. 4). Het is dan ook opmerkelijk dat u stelt dat u reeds vanaf juli 2020 voortdurend omsingeld en verwickeld was in zware gevechten met de taliban. Dit plaatst verdere vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw professionele activiteiten.

Bovendien zijn uw verklaringen over de val van het district Nad-e Ali en de provincie Helmand eveneens strijdig met de beschikbare informatie. Zo blijkt dat het district Nad-e Ali pas kort tegen de machtsovername in handen viel van de taliban (zie blauwe map, documenten nr. 5). U verklaart nochtans dat dit district al in

juni 2021, twee maanden vóór de machtsovername, was gevallen (CGVS, p. 15). Ook verklaart u dat u op de dag van de val van Kabul actief in dienst was in het korps van Helmand (CGVS, p. 20-21), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Helmand en de basis Shorab, die vroeger Camp Bastion werd genoemd, reeds in handen waren van de taliban vóór de val van Kabul (zie blauwe map, documenten nr. 6). Dat u beweert deel te hebben uitgemaakt van het ANA in de provincie Helmand, waar u tot aan de machtsovername zou hebben gewerkt, maar dat u dergelijk incorrecte verklaringen aflegt over de teloorgang van deze regio in de strijd tegen de taliban, komt weinig geloofwaardig over. Deze elementen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen deel te hebben uitgemaakt van het 215e Maiwand Korps eens te meer.

Daarenboven is het ook weinig waarschijnlijk dat u niet kon aangeven wie de leider van de taliban in uw regio was. U verklaart dat het niet duidelijk was wie precies commandant was, maar dat iedereen de baas van de taliban mullah A. (...) noemde (CGVS, p. 19). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat M. T. (...), wiens echte naam M. A. A. (...) is en die de huidige talibangouverneur van Helmand is, de aanval had geleid die de provincie Helmand deed vallen (zie blauwe map, documenten nr. 7). Dat u bijgevolg deze naam niet kon verstrekken, terwijl u voorhoudt actief in dienst te zijn in het Maiwand korps ten tijde van de val van de provincie Helmand, doet verder twijfelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw profiel als soldaat in het ANA, kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat de taliban na uw vertrek uw vader hebben ontvoerd en uw familie hebben aangesproken op zoek naar u (CGVS, p. 8). Bovendien waren uw verklaringen hierover ook strijdig met uw eerdere verklaringen. Zo verklaarde u bij de DVZ louter dat de taliban een à twee weken na de machtsovername naar uw huis waren gekomen op zoek naar u (DVZ – Vragenlijst CGVS, d.d. 22.11.2022, vraag 5), terwijl u op het CGVS stelt dat de taliban uw vader een week na uw vertrek voor een dag hadden vastgehouden en uw familie een maand en twee maanden later hadden aangesproken op zoek naar u (CGVS, p. 8). Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd u nochtans gevraagd naar het gehoor bij de DVZ waarbij u liet verstaan dat dit goed was verlopen en dat u daar over alles kon vertellen, behalve over uw documenten (CGVS, p. 3). Ook gaf u aan dat uw verklaringen achteraf werden voorgelezen en dat u de tolk bij de DVZ goed verstond (ibid.). Dit element doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met de taliban.

U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. U verklaart dat uw familie nog steeds in Afghanistan woont en hun leven daar leiden (CGVS, p. 7-8). U haalt geen geloofwaardige problemen aan die zich voor of na uw vertrek zouden hebben voorgedaan (zie supra). Bijgevolg kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht zijn geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u het profiel en de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw taskara geeft hoogstens een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, dewelke niet ter discussie staat. Inzake de door u voorgelegde werkfoto's en uw bankkaart dient opgemerkt te worden dat dergelijke stukken an sich onvoldoende zijn om uw profiel aan te tonen, temeer gezien u enkel kopieën neerlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en gelet op de uiterst beperkte bewijswaarde van Afgaanse documenten (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)). Deze stukken kunnen uw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie, wat in uw hoofde niet het geval is. De werkfoto's en bankkaart zijn niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen op te heffen. Wat betreft de door u voorgelegde foto's dient nog te worden toegevoegd dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die

voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjjieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLEED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt

veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven stonden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedepoteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een

van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het

risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Uit lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing. Zij meent in hoofdorde in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. In ondergeschikte orde meent zij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Stukken

De verzoekende partij heeft bij het verzoekschrift blijkens de inventaris: "3. Foto's van verzoeker tijdens zijn werkzaamheden als ANA soldaat" gevoegd. Zoals zijzelf stelt in het verzoekschrift (p. 2) zijn deze foto's dezelfde als degene die zij reeds heeft voorgelegd op het CGVS.

De verwerende partij maakt op 16 december 2025 een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Afghanistan Security Situation*, augustus 2022;
- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, december 2023;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- COI, *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;

- EUAA, *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024;
- SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025.

De verzoekende partij maakt op 17 december 2025 een aanvullende nota over waarin zij in essentie – met verwijzing naar algemene bronnen – wijst op de recente situatie in Afghanistan en zij tevens het probleem van (gepercipieerde) verwestering benadrukt. Als stavingsstukken voegt zij:

- “1. *Aanbevelingsbrief mevrouw S.B. (..)*
2. *Aanbevelingsbrief de heer M.V. (..)*
3. *Arbeidsovereenkomst en loonfiches*”

Ter terechtzitting legt verzoekende partij nog een aanvullende nota neer waaraan zij volgende stavingsstukken voegt:

- “1. *Foto’s België*
2. *nieuwe brief werkgever*
3. *nieuwe arbeidsovereenkomst*
4. *leger en bankkaarten vrienden, collega’s van Afghanistan*”

3.3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

3.4.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘*beoordeling van feiten en omstandigheden*’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit als ook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

3.4.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

Verwijzingen naar een arrest van de Raad zijn voorts niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.5. Voorafgaande opmerkingen

3.5.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.5.2. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (Parl.St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt overwogen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig ongemoeid zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.5.3. Landeninformatie

In zoverre verzoekende partij het gebrek aan actuele landeninformatie hekelt wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 16 december 2025 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de Taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren.

De Raad herinnert er verder aan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, derde lid van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: *“Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming”*. Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), over te gaan tot een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden. De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoekende partij voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Het verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen die verzoekende partij zelf aanbrengt. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoekende partij zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat, gelet op de aan de Raad ter beschikking gestelde informatie, op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in haar land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoekende partij voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.6.1. Verzoekende partij houdt in eerste instantie voor dat verwerende partij onterecht besloot dat zij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."

3.6.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.6.3. Waar verzoekende partij citeert uit het gehoorverslag en uit deze citaten afleidt dat zij wel degelijk een gedetailleerde verklaring kon afleggen over haar werkzaamheden, wijst de Raad erop dat blijkens lezing van de bestreden beslissing de commissaris-generaal niet betwist dat verzoekende partij wel bepaalde zaken wist te vertellen aangaande haar voorgehouden tewerkstelling als soldaat bij het Afghaans nationaal leger (ANA) maar wijst hij er op goede gronden op dat haar verklaringen te ontoereikend zijn alsook tegenstrijdig met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt om haar voorgehouden tewerkstelling aannemelijk te maken. De Raad volgt de commissaris-generaal dat van een verzoeker die beweert aangesloten te zijn geweest bij het ANA als soldaat redelijkerwijze verwacht mag worden dat deze gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen over zijn tewerkstelling en dat deze verklaringen bovendien coherent zijn met objectieve informatie. *In casu* blijkt evenwel op lezing van het gehoorverslag dat verzoekende partij niet verder komt dan oppervlakkige verklaringen over de voorgehouden tewerkstelling en dat haar verklaringen bovendien tegenstrijdig zijn met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Zo motiveert de commissaris-generaal op goede gronden: *"In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw profiel als soldaat in het ANA. Zo zijn uw verklaringen over uw werkzaamheden bijzonder ontoereikend alsook tegenstrijdig met informatie beschikbaar op het CGVS.*

Vooreerst waren uw verklaringen over uw opleiding bijzonder oppervlakkig en tegenstrijdig. Gevraagd naar de inhoud van uw opleiding, verklaart u vaagweg dat u leerde over de gepaste militaire houding en attitude in stadsplaatsen en tijdens gevechten, wapens, checkposten en –points, en over de correcte behandeling van arrestanten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04.12.2023 (verder CGVS), p. 11). Gevraagd meer te vertellen over uw lessen inzake checkpoints en –posten, antwoordt u naast de vraag en vertelt u vaagweg over verschillende soorten raketten waaronder een A60 raket, een bergachtig raket en een simpel raket (CGVS, p. 12). Wanneer de vraag wordt herhaald, antwoordt u kortweg dat u er twee verschillende soorten checkpoints zijn, namelijk een tijdelijke en een permanente checkpoint (ibid.). Gevraagd of u hierover nog iets anders had geleerd, antwoordt u dat u andere zaken terplekke zou leren (ibid.). Deze antwoorden kunnen beaardlijkt beschouwd worden als doorleefde en gedetailleerde verklaringen. Wanneer u wordt gevraagd naar de lessen over de militaire houding en attitude, antwoordt u vaagweg dat u criminelen in de stad moest verwijderen wanneer u deze tegenkwam, dat u op hen mocht schieten indien ze uw bevel niet volgden alsook dat u burgers moest helpen oversteken, conflicten al pratend moest proberen oplossen en gewonde burgers naar het ziekenhuis moest vervoeren (CGVS, p. 13). Ook deze verklaringen zijn niet zodanig gedetailleerd om het CGVS van de waarachtigheid van uw verklaringen te overtuigen. Bovendien zijn uw verklaringen over uw wapenopleiding eveneens bijzonder ontoereikend en strijdig. Gevraagd hierover te vertellen, verklaart u kortweg dat u leerde over een M16A2, een M49 en een M40 (CGVS, p. 11). Gevraagd om meer in detail te vertellen over de inhoud van uw wapenopleiding, verklaart u simpelweg dat ze leerden hoe u wapens moest openen, proper maken en repareren en dat ze de verschillende onderdelen hadden voorgesteld (ibid.). Gevraagd naar deze onderdelen, antwoordt u niet op de vraag en legt u vaagweg uit hoe u een M16 wapen moet leegmaken (ibid.). Gevraagd om in detail te vertellen over wat u allemaal hebt geleerd over het gebruik van een wapen, antwoordt u dat ze u leerden over het bereik van het wapen en het aantal kogels alsook dat u schietoefeningen kreeg met valse en echte kogels (CGVS, p. 12), wederom zonder dit concreet te verduidelijken. Wanneer er vervolgens wordt gevraagd wat u specifiek over een M49 leerde, verklaart u dat dit wapen een persoon op een afstand van 700 meter kan raken en een groep personen op een afstand van 900 tot 1.200 meter, en dat dit wapen geen wapenmagazijn maar een kogelketting van 100 tot 250 kogels bevat (CGVS, p. 13). Uit de beschikbare info blijkt echter dat dit wapen slechts een effectief vuurbereik heeft tot 200 meter en een magazijn voor 35 kogels of een trommelmagazijn voor 71 kogels bevat (zie blauwe map, documenten nr. 1). Dat u enkel dergelijk oppervlakkige, weinig gedetailleerde en incorrecte verklaringen kan afleggen, terwijl u beweert zes maanden lang een opleiding te hebben gevolgd, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen deel te hebben uitgemaakt van het ANA in grote mate.

Daarnaast waren uw verklaringen over uw opleiding ook tegenstrijdig met informatie beschikbaar op het CGVS. Zo verklaart u gedurende zes maanden training te hebben gevolgd in het Kabul Educational Center,

ook wel Kampisi genoemd (CGVS, p. 11). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt echter dat de basistraining voor gewone soldaten plaatsvindt in het Kabul Military Training Center en dat deze training twaalf weken duurt (zie blauwe map, documenten nr. 2). Ook verklaarde u dat er in het trainingscenter in Kabul vijf bataljons waren waarbij ieder bataljon bestond uit 1.000 à 1.400 personen (CGVS, p. 13-14). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat het Kabul Military Training Center slechts in staat was om iedere vier weken een bataljon van 615 personen te laten afstuderen en er op elk gegeven moment zo'n 2.500 soldaten en luchttroepen getraind werden (zie blauwe map, documenten nr. 2), en geen 5.000 à 7.000 zoals uit uw verklaringen blijkt. Deze tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen werkzaam te zijn geweest bij het ANA.

Uw profiel als soldaat in het ANA wordt verder ondermijnd door uw oppervlakkige en ontoereikende verklaringen over uw eigen werkzaamheden. Ondanks dat u wel enige informatie weet te verschaffen over uw werkplaats, het 215e Maiwand korps en uw taken moet worden vastgesteld dat uw verklaringen niet gedetailleerd en doorleefd genoeg zijn om het CGVS ervan te overtuigen dat u werkelijk zelf deel uitmaakte van het ANA. U kan de informatie over het 215e Maiwand korps en uw taken immers ook van anderen vernomen hebben.

Gevraagd of u betrokken was bij veel gevechten, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 16). Gevraagd naar het grootste gevecht waarbij u betrokken was, verklaart u dat deze in Nad-e Ali was (ibid.). Gevraagd wanneer dit gevecht precies had plaatsgevonden, antwoordt u de exacte datum niet te kennen maar stelt u dat uw compagnie gedurende elf maanden was omsingeld waardoor er veel gevechten waren (ibid.). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt om over zo'n gevecht te vertellen, antwoordt u dat er een gevecht was van twee dagen en twee nachten waarbij de taliban jullie aanvielen met kleine en zware wapens tijdens een storm (ibid.). Gevraagd om dit gevecht van het begin tot het einde gedetailleerd te beschrijven, kan u enkel kortweg verklaren dat uw gevechtspositie was bepaald en dat u een persoon moest contacteren via een walkie talkie indien u een kogel nodig had (ibid.). Nogmaals gevraagd om het gevecht van het begin tot het einde te beschrijven, antwoordt u simpelweg dat er bij lange gevechten twee à drie personen in de torens stonden (CGVS, p. 16-17). Gevraagd wie er tijdens het gevecht in de torens stond, antwoordt u tot tweemaal toe niet op de vraag (CGVS, p. 17). Gevraagd om alles te vertellen wat u zich nog herinnert over het gevecht, antwoordt u dat heel de compagnie wakker was en dat S. (...) in de eerste toren stond, A. (...) in de tweede, M. A. (...) in de derde, Sh. (...) in de vierde en O. (...) in de vijfde (ibid.). Gevraagd naar uw eigen positie en handelingen in dit gevecht, kan u enkel en alleen stellen dat u bij het begin van het gevecht sliep, dat u daarna uw positie in de toren bij A. (...) innam, dat u moest kijken naar de reactie van de tegenstander en dat u moest rapporteren aan de verantwoordelijke van de raket (ibid.). Gevraagd wat u allemaal meemaakte in dit gevecht, antwoordt u kortweg dat u een M40 wapen had genomen en naast het hek onderaan de toren stond (CGVS, p. 18). Nogmaals gevraagd naar uw eigen belevingen tijdens dit gevecht, antwoordt u simpelweg dat het gevecht was begonnen in de derde en vierde toren, waarna het overliep naar de eerste en tweede toren, en dat u in drie kanten moest schieten omdat de vijand anders het licht van uw wapen kon zien (CGVS, p. 18-19). U voegt ook nog toe dat u in de dag maar twee uur kon vechten omdat er een helikopter vloog en dat de gevechten voornamelijk 's nachts plaatsvonden (ibid.). Gevraagd hoe het gevecht was geëindigd, antwoordt u vaagweg dat het de job is van de taliban om u aan te vallen en u te doden en dat ze zich terugtrekken als dit niet lukt (CGVS, p. 19). Deze verklaringen bereiken niet de mate van detail die vereist is om het CGVS van de waarachtigheid van uw verklaringen te overtuigen. Dat u beweert elf maanden lang zwaar te hebben gevochten, terwijl u hierover enkel dergelijke niet-doorleefde en weinig gedetailleerde verklaringen weet af te leggen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit vlak ernstig. Bovendien zijn uw verklaringen over de regio waarin u heeft gediend en de leider van uw korps ook strijdig met informatie beschikbaar op het CGVS. Zo waren uw verklaringen over de commandant van het 215e Maiwand Korps strijdig met informatie beschikbaar op het CGVS. U verklaart dat S. S. (...) gedurende uw volledige dienstdiensttijd leider was van het 215e Maiwand korps (CGVS, p. 15). Gezien uw verklaringen dat u zich op 12 aqrab 1398 of 3 november 2019 bij het leger heeft aangesloten, waarna u een à twee maanden later aan uw zes maanden durende training begon alvorens naar het 215e Maiwand korps te worden gestuurd (CGVS, p. 10), kan worden afgeleid dat uw dienstdiensttijd in Helmand rond juli 2020 aanving. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat S. S. (...) pas rond november-december 2020 werd verkozen tot commandant van het 215e Maiwand korps (zie blauwe map, documenten nr. 3). Bovendien verklaart u dat D. L. (...) de leider was van het 215e korps vóór S. S. (...) (CGVS, p. 15), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat Z. M. (...) begin 2020 diende als commandant van het Maiwand korps (zie blauwe map, documenten nr. 3). D. L. (...) was, in tegenstelling tot uw verklaringen, in 2014 commandant van het 215e korps en hij had in 2020-2021 de leiding over het 203e Tandar korps (ibid.). Deze tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werkzaamheden bij het ANA.

Ook zijn uw verklaringen over de gevechten in het district Nad-e Ali strijdig met de beschikbare informatie. U verklaart namelijk dat u in Nad-e Ali elf maanden lang was omsingeld door de taliban en dat er in die periode zeer veel gevechten plaatsvonden (CGVS, p. 10 en 16). Gezien u verklaart hier elf maanden te hebben gewerkt en twee maanden voor de machtsovername naar de basis Shorab te zijn gegaan, kan worden afgeleid dat u van juli 2020 tot juni 2021 in Nad-e Ali gestationeerd was (ibid.). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de taliban pas in oktober 2020, en dus vier maanden na de start van uw dienst hier, een groot offensief in het district Nad-e Ali hadden uitgevoerd waarna grote gevechten uitbraken (zie blauwe map,

documenten nr. 4). Het is dan ook opmerkelijk dat u stelt dat u reeds vanaf juli 2020 voortdurend omsingeld en verwikkeld was in zware gevechten met de taliban. Dit plaatst verdere vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw professionele activiteiten.

Bovendien zijn uw verklaringen over de val van het district Nad-e Ali en de provincie Helmand eveneens strijdig met de beschikbare informatie. Zo blijkt dat het district Nad-e Ali pas kort tegen de machtsovername in handen viel van de taliban (zie blauwe map, documenten nr. 5). U verklaart nochtans dat dit district al in juni 2021, twee maanden vóór de machtsovername, was gevallen (CGVS, p. 15). Ook verklaart u dat u op de dag van de val van Kabul actief in dienst was in het korps van Helmand (CGVS, p. 20-21), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Helmand en de basis Shorab, die vroeger Camp Bastion werd genoemd, reeds in handen waren van de taliban vóór de val van Kabul (zie blauwe map, documenten nr. 6). Dat u beweert deel te hebben uitgemaakt van het ANA in de provincie Helmand, waar u tot aan de machtsovername zou hebben gewerkt, maar dat u dergelijk incorrecte verklaringen aflegt over de teloorgang van deze regio in de strijd tegen de taliban, komt weinig geloofwaardig over. Deze elementen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen deel te hebben uitgemaakt van het 215e Maiwand Korps eens te meer.

Daarenboven is het ook weinig waarschijnlijk dat u niet kon aangeven wie de leider van de taliban in uw regio was. U verklaart dat het niet duidelijk was wie precies commandant was, maar dat iedereen de baas van de taliban mullah A. (...) noemde (CGVS, p. 19). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat M. T. (...), wiens echte naam M. A. A. (...) is en die de huidige talibangouverneur van Helmand is, de aanval had geleid die de provincie Helmand deed vallen (zie blauwe map, documenten nr. 7). Dat u bijgevolg deze naam niet kon verstrekken, terwijl u voorhoudt actief in dienst te zijn in het Maiwand korps ten tijde van de val van de provincie Helmand, doet verder twifelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen.”

3.6.4. Waar verzoekende partij meer specifiek meent dat zij blijkens haar verklaringen tijdens het gehoor wel degelijk een gedetailleerde verklaring kon geven over een gevecht in Nad-e Ali waarin zij als ANA soldaat betrokken was, herhaalt de Raad dat blijkens de motieven in de bestreden beslissing de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met het gegeven dat verzoekende partij wel enige zaken wist te vertellen over een gevecht in Nad-e Ali doch motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat haar verklaringen desbetreffend niet de mate van detail bereiken die vereist is om haar voorgehouden tewerkstelling aannemelijk te maken. Lezing van het gehoorverslag leert immers dat – ondanks het gegeven dat de *protection officer* verzoekende partij verschillende keren aanmaant om in detail te vertellen over het grootste gevecht waarbij zij was betrokken en haar verklaringen specifiek te betrekken op dit gevecht – verzoekende partij evenwel blijft steken in niet-doorleefde en weinig gedetailleerde verklaringen (CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 16-19) zoals omstandig gemotiveerd in de bestreden beslissing. Bovendien wijst de Raad erop dat de ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden tewerkstelling niet alleen gestoeld is op deze bevinding, maar de commissaris-generaal de ongeloofwaardigheid ervan tevens afleidt uit haar oppervlakkige en met algemene informatie strijdige verklaringen over haar opleiding, over de regio waar zij heeft gediend en de gevechten in het district Nad-e Ali en over de val van het district Nad-e Ali en de provincie Helmand. Voorts doet de vaststelling dat zij niet precies weet wie de leider van de taliban in haar regio was mede afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar voorgehouden tewerkstelling. Het is het geheel van deze motieven die terecht doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij.

3.6.5. Verzoekende partij betoogt voorts wel dat zij had aangegeven niet alle vragen goed begrepen te hebben en dat dit ook door haar advocaat werd opgemerkt, doch deze stelling overtuigt niet om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Zo blijkt immers dat de *protection officer* de verzoekende partij bij aanvang van het gehoor er uitdrukkelijk op gewezen heeft dat “Als er problemen zijn met de tolk, dat u de tolk niet goed verstaat, geef dit dan direct aan. Geef het ook aan als u een vraag niet begrijpt, dan herformuleer ik die” (CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 2). Verder blijkt uit algehele lezing van het gehoorverslag dat verzoekende partij zelf om verduidelijking vroeg bij vragen, dat de *protection officer* de vraag dan verduidelijkte waarop verzoekende partij wel degelijk in staat bleek te antwoorden. Ook wanneer het voor de *protection officer* duidelijk was dat verzoekende partij naast de vraag antwoordde, werd de vraag opnieuw gesteld en verduidelijkt (CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19). Verzoekende partij verklaarde na afloop van het gehoor ook dat zij alles heeft kunnen vertellen inzake haar problemen en dat zij de tolk goed begrepen had (CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 23). Uit algehele lezing van het gehoorverslag komt duidelijk naar voren dat, zo verzoekende partij een vraag initieel niet begreep of leek te begrijpen, de *protection officer* hieraan tegemoet is gekomen door de vraag te herformuleren of te verduidelijken. Bijgevolg kan verzoekende partij noch haar advocaat bijgetreden worden waar haar advocaat aan het einde van het gehoor stelde “soms de indruk (te hebben) dat verzoekende partij bepaalde woorden niet begreep en verzoekende partij in navolging van haar advocaat stelde dat zij “een paar zaken niet goed verstond”. Dit betoog laat, gelet op voorgaande bespreking, geenszins toe de bevindingen aangaande haar vluchtrelaas en zoals omstandig opgesomd in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. De Raad herhaalt voorts dat de subjectieve overtuiging van verzoekende partij dat zij wel degelijk zeer uitgebreide antwoorden gaf die toelaten haar voorgehouden profiel voor waar aan te nemen geen afbreuk

doet aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing die terecht doen besluiten tot de ongelooftwaardigheid ervan.

3.6.6. Verzoekende partij is verder van oordeel dat het plausibel is dat zij het schietbereik van een M49 verwisseld heeft met een M40 ofwel dat de *protection officer* haar niet goed verstaan heeft, maar zij kan hierin geenszins gevolgd worden. Immers blijkt uit het gehoorverslag dat de *protection officer* duidelijk vroeg naar het schietbereik van een M49: *“U zei me eerder dat ze u leerden over een M49, wat hebben ze u geleerd? Kan u mij zeggen wat de range van dit wapen was, hoe ver u ermee schieten, hoeveel kogels erin konden. Wat hebben ze u allemaal over dit wapen geleerd?”* Uit haar antwoord blijkt geenszins dat verzoekende partij de vraag niet begreep noch kan uit enig concreet gegeven blijken dat haar antwoord verkeerd genoteerd werd. Zo repliceerde verzoekende partij: *“Het kan een doelwit op een afstand van 3600 meter, als u doelwit één persoon is dan is uw afstand 700 meter. Indien je op een groep schiet dan is het 900 tot 1200 meter. Deze had geen magazine. Dit had een kogelketting. Je kon een ketting van 100 tot 200 of 250 kogels maken. Dat hing af van hoeveel kogels je erin kon doen?”* (CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 13). Zoals de commissaris-generaal evenwel pertinent motiveert, blijkt uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat een M49 slechts een effectief vuurbereik heeft tot 200 meter en een magazijn voor 35 kogels of een trommelmagazijn voor 71 kogels bevat (administratief dossier, map *Landeninformatie*, stuk 1: *“M49 submachine gun (...) Effective firing range 200 m, Feed system 35-round box magazine or 71-round drum magazine”*). Verzoekende partij overtuigt niet met haar betoog dat zij met haar verklaring doelde op een M40 om haar verklaring alsnog in lijn te brengen met de algemene informatie, dit nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij wel stelt dat blijkens algemene informatie een M40 wel degelijk een vuurbereik heeft van +/- 700 meter doch waarbij zij nalaat deze informatie voor te leggen en slechts wijst *“op het internet”* en bovendien, zelfs zou dit vuurbereik van een M40 kloppen, zij geenszins verduidelijkt of een M40 ook geen magazijn heeft zodat ook geenszins blijkt dat, zelfs aangenomen dat zij doelde op een M40, *quod non*, haar verklaringen dan wel in lijn zouden liggen met algemene informatie.

3.6.7. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekende partij op de vraag waar zij training heeft gekregen repliceerde: *“In Kabul hoofdstad. “Kabul Educational Center”. Het noemt Kampisi. Het heet ‘Kabul Educational Center Kampisi’.* (CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 11). Dit antwoord is duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Blijkens de door de commissaris-generaal gebruikte algemene informatie (administratief dossier, map *Landeninformatie*, stuk 2) wordt training aan rekruten van het ANA evenwel gegeven aan de Kabul Military Training Center (KMTC). De verklaring van verzoekende partij over de naam van de instelling waar zij haar training genoot is dermate afwijkend van de blijkens algemene informatie effectieve naam van het trainingscentrum voor ANA-rekruten zodat verzoekende partij de vastgestelde discrepantie tussen haar verklaring en de algemene informatie niet kan verschonen met de stelling dat *“educational”* en *“training”* nagenoeg synoniemen zijn die vatbaar zijn voor verwarring. Verzoekende partij maakt met haar ongesubstantieerd betoog ook niet aannemelijk dat het Kabul Military Training Center ook onder een andere naam gekend stond, en meer specifiek de blijkens haar verklaringen – wel degelijk wezenlijk afwijkende - benaming *“Kabul Educational Center Kampisi”*. Van verzoekende partij, die stelde een opleiding bij het ANA als soldaat genoten te hebben, mag voorts ook redelijkerwijze verwacht worden dat zij de juiste benaming van het trainingscentrum kent zodat zij haar met algemene informatie strijdige verklaring bezwaarlijk kan verschonen door er voorts op te wijzen dat dit te wijten is aan een *“verkeerd begrip”* in haar hoofde. Ook hier benadrukt de Raad nogmaals dat geenszins kan blijken dat verzoekende partij de vraag niet begreep noch dat de tolk haar verklaring verkeerd zou vertaald hebben.

Verder blijkt tevens uit voormelde algemene informatie dat de basistraining voor gewone soldaten in 2019-2020 slechts twaalf weken duurde en niet, zoals de verzoekende partij verklaarde, zes maanden. Door thans te stellen in het verzoekschrift dat *“er een periode van 6 maanden is overgegaan tussen het moment waarop (z)ij zich heeft aangemeld bij het leger en het moment waarop (z)ij effectief werd toegewezen aan een compagnie”* slaagt zij er geenszins in haar verklaringen alsnog in overeenstemming te brengen met de algemene informatie. Immers blijkt op lezing van het gehoorverslag dat verzoekende partij uitdrukkelijk verklaarde dat haar training alleen zes maanden duurde. Zo stelde zij immers dat zij met haar training gestart was twee maanden na haar rekrutering en: *“Ik deed zes maanden een legertraining.”* (CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 11). Anders dan wat verzoekende partij ook nog lijkt voor te houden met haar betoog dat *“(h)oeveel weken de basistraining nu exact duurde”* niet uitmaakt, mag van haar, die claimt een militaire training te hebben gekregen, redelijkerwijze verwacht worden dat zij de juiste duur van dergelijke training kan weergeven. De vaststelling dat zij omtrent dergelijk kernaspect van haar voorgehouden profiel dermate met algemene informatie strijdige verklaringen aflegt, doet terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar voorgehouden profiel.

Verzoekende partij gaat er ook verder aan voorbij dat ook haar verklaringen dat er 5000 à 7000 personen getraind werden strijdig is met de algemene informatie die zich in het administratief dossier bevindt. Ook deze vaststelling, die verzoekende partij niet concreet betwist, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar voorgehouden profiel.

3.6.8. Verder blijkt, zoals de commissaris-generaal evenzeer op goede gronden motiveert, dat verzoekende partij verklaarde dat S.S. de baas was van het korps en dat zij op de vraag: *“Was hij heel de tijd de baas van het korps terwijl u er werkte?”* uitdrukkelijk bevestigde dat dit zo was: *“Ja. In mijn tijd was er niemand anders, maar voor mijn tijd was er een andere.”* (CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 15). Gelet op haar verklaringen waaruit blijkt dat zij haar diensttijd in Helmand rond juli 2020 aanving, stelt de commissaris-generaal pertinent vast dat haar verklaring tegenstrijdig is met de algemene informatie waaruit blijkt dat S.S. pas rond november-december 2020 werd verkozen tot commandant van het 215^e Maiwand korps (administratief dossier, map *Landeninformatie*, stuk 3, ondermeer: *“MoD Names New Commanders for Army in Reshuffle, 08 January 2021: (...) Last month, the government announced the appointment of Gen. S.S.S. as the new commander of 215 Maiwand Army Corps”*). Dat verzoekende partij de bal volledig mislaat en verklaart altijd gediend te hebben onder S.S. terwijl deze pas maanden later commandant werd van het 215^e Maiwand korps betreft geenszins een detail maar wel degelijk een wezenlijke tegenstrijdigheid die verder afbreuk doet aan het voorgehouden profiel. Van verzoeker mag immers verwacht worden dat, zo haar relaas op waarheid berust, zij correct kan weergeven onder wiens leiding zij gediend heeft bij het 215^e Maiwand korps waarin zij evenwel, zoals blijkt uit een vergelijking van haar verklaringen met algemene informatie, schromelijk tekort schiet.

Door voorts louter haar verklaring te bevestigen waar zij stelde dat D.L. voor haar indiensttreding leider was van het korps, gaat zij eraan voorbij dat uit haar verklaring blijkt dat D.L. voor S.S. de leider was van het 215^e Maiwand korps (CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 15) maar dit evenmin strookt met de algemene informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat niet D.L., maar wel Z.M. begin 2020 diende als commandant van het Maiwand korps en D.L. in 2020-2021 de leiding had over het 203^e Tandar korps (administratief dossier, map *Landeninformatie*, stuk 3, *“The Taliban’s rise to power: As the US prepared for peace, the Taliban prepared for war, 21 augustus 2021, (...) Changes of senior ANA and MoD personnel in late 2020 and 2021: (...) 203rd ‘Tandar’ (Thunder) Corps, Gardez: D.L. (...) had been retired by Minister K. (...), brought back by Ghani and B.K. en ‘Asia & Pacific (...), 2020-01-12, (...) the army’s Miwand 215 Corps Commander General Z.M.”*).

3.6.9. Verder tracht de verzoekende partij de vastgestelde discrepantie tussen haar verklaringen en de algemene informatie over de start van het offensief te minimaliseren door erop te wijzen dat het slechts gaat om een verschil van vier maanden, maar zij gaat er geheel aan voorbij dat van haar – die verklaarde maandenlang verwickeld te zijn geweest in zware gevechten met de taliban – redelijkerwijze mag aangenomen worden dat zij kan duiden wanneer de grote gevechten met de taliban precies begonnen. De vaststelling dat zij de bal dienaangaande compleet mislaat door de start van het grote offensief niet minder dan vier maanden eerder te plaatsen dan het blijktens de algemene informatie (administratief dossier, map *Landeninformatie*, stuk 4) werkelijke startpunt van de zware gevechten, doet dan ook terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen over haar professionele activiteiten

3.6.10. De Raad benadrukt dat de subjectieve overtuiging van verzoekende partij dat haar vluchtrelaas op waarheid berust en de *“door het CGVS opgeworpen verschillen (...) niet van die aard (zijn) om (haar) gehele verklaringen (...) in twijfel te trekken”* geenszins vermag afbreuk te doen aan de omstandige en pertinente motivering in de bestreden beslissing die, gelet op het gebrek aan dienstig concreet verweer, genoegzaam doet besluiten tot de ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden tewerkstelling.

3.6.11. Waar verzoekende partij nog de door haar neergelegde documenten benadrukt zoals haar taskara en fotomateriaal wijst de Raad erop dat – zoals de commissaris-generaal terecht motiveert – Afghaanse documenten gelet op hun hoge fraudegevoeligheid zoals blijkt uit de vermelde objectieve landeninformatie slechts beperkte bewijswaarde hebben en dat ook aan privéfoto’s omwille van hun mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie weinig bewijswaarde kan worden toegekend, zodat deze stukken derhalve pas verklaringen kunnen ondersteunen wanneer deze verklaringen geloofwaardig zijn en in lijn liggen met de beschikbare informatie, *quod non in casu*. Daarenboven wijst de Raad er nog op dat – anders dan wat verzoekende partij voorhoudt in haar verzoekschrift – op de door haar voorgelegde taskara geenszins aangegeven staat dat zij aangesloten was bij het ANA. Immers, op verzoek van de Raad heeft de tolk ter terechtzitting deze taskara bekeken en staat er enkel vermeld op dat verzoekende partij “arbeider” is. De loutere overtuiging verder van verzoekende partij dat de door haar voorgelegde foto’s minstens een begin van bewijs vormen van haar voorgehouden tewerkstelling waarbij zij de foto benadrukt waarop zij in militair uniform te zien is en tientallen andere soldaten met identieke kledij doet ook geen afbreuk aan het gegeven dat ook dergelijke foto gemanipuleerd kan zijn en gaat geheel voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat haar verklaringen over deze tewerkstelling ongeloofwaardig zijn. Zoals hoger gebleken is heeft verzoekende partij geen afbreuk weten doen aan deze pertinente motivering. Gelet op voorgaande kan verzoekende partij evenmin dienstig beroep doen op de *“leger en bankkaarten van vrienden en collega’s van Afghanistan”* die zij nog ter terechtzitting neerlegt. Dergelijke stukken – die ook slechts kopieën betreffen – tonen geenszins aan dat verzoekende partij zelf effectief bij het ANA

tewerkgesteld was en vermogen geenszins de vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake haar vluchtrelaas om te buigen. Hetzelfde geldt voor waar zij ter terechtzitting nog haar Afghaanse bankkaart toont. Met dergelijk stuk toont zij geenszins aan werkelijk aangesloten te zijn geweest bij het ANA.

3.6.12. Gelet op het gegeven dat geen geloof gehecht kan worden aan haar voorgehouden profiel besluit de commissaris-generaal op goede gronden dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan de uit dit profiel voorgehouden voortvloeiende vervolgingsfeiten. Nu haar voorgehouden tewerkstelling als soldaat bij het ANA niet geloofwaardig is, is het verdere betoog van verzoekende partij waar zij verwijst naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat leden van de voormalige Afghaans veiligheidsdiensten een risicoprofiel hebben ook niet dienstig.

3.6.13. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. De commissaris-generaal concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

3.6.14. Gelet op de terechte en pertinente bevindingen in de bestreden beslissing, die verzoekende partij op geen enkele wijze ontkracht, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden vluchtrelaas. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban.

3.6.15. Waar verzoekende partij voorts in haar verzoekschrift en aanvullende nota's een vrees aanvoert omwille van (gepercipieerde) verwestering oordeelt de Raad als volgt.

De Raad herhaalt dat hij er zich van bewust is dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te analyseren, temeer de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 16 december 2025 ook de beschikbare objectieve landeninformatie inmiddels heeft geactualiseerd en aangevuld.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. COI *Focus Afghanistan*, december 2023, blz. 99; EUAA *Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44-46; SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 17 ev.). Er blijkt ook niet dat de taliban, bij een controle aan de grens of een checkpoint, eenvoudig zouden kunnen vaststellen dat verzoekende partij, die aangaf het grootste deel van haar leven in Afghanistan te hebben gewoond, ooit in België heeft verbleven. Zelfs indien zij dit zouden kunnen vaststellen, dan nog zijn er geen aanwijzingen dat zij louter hierom zou worden vervolgd of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, zou lijden. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. De beschouwingen in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 17 december 2025 doen niet anderszins besluiten.

Uit het enkele gegeven dat verzoekende partij op 17 augustus 2021 (*Verklaring DVZ*, 22 november 2022, punt 33 en CGVS, NPO, 4 december 2023, p. 6) op 21-jarige leeftijd Afghanistan verliet en sinds 9 november 2022 in België verblijft kan niet besloten worden dat zij verwesterd is of als zodanig zal worden beschouwd bij een terugkeer naar Afghanistan, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij hierdoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Verzoekende partij blijft in gebreke aan te tonen dat zij daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van haar niet zou mogen worden verwacht dat zij zou terugkeren naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de huidige Afghaanse samenleving. Met een loutere verwijzing naar haar verblijf in België, positieve verklaringen van collega's, haar tewerkstelling als afwasser en foto's waarop zij te zien is in een sociale context (ook met vrouwen) toont zij

geenszins aan dat zij zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aanpassen aan en zich niet zou kunnen gedragen naar de regels, normen en waarden die heden gelden binnen de Afghaanse maatschappij. De Raad merkt daarbij op dat verzoekende partij, volgens haar verklaringen, werd geboren en getogen in Afghanistan, dat zij soennitisch moslim is, dat zij nog verschillende familieleden in haar land van herkomst heeft waarmee zij nog regelmatig contact heeft, waaronder haar echtgenote, haar ouders, twee broers en twee zussen, dat haar sociaal netwerk in België ook bestaat uit andere Afghanen, dat zij in Afghanistan naar school is gegaan en Pashtou spreekt, en dat zij op ruim volwassen leeftijd – en dus toen zij reeds was gevormd door de samenleving waarin zij opgroeide – Afghanistan verliet (NPO, 4 december 2023, pp 4-8) en dus niet zomaar kan worden aangenomen dat wanneer zij zich opnieuw in dat land zou vestigen zij zal opvallen of er automatisch als “niet-Afghaan of niet-moslim” zal worden beschouwd. Er blijkt ook geenszins dat zij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat zij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt of dat zij in Afghanistan zal worden gepercipieerd als verwesterd.

In zoverre zij nog verwijst naar haar vluchtrelaas volstaat het te verwijzen naar de bespreking *supra* waaruit gebleken is dat hieraan geen geloof kan gehecht worden.

Uit de aan de Raad voorgelegde verslagen blijkt dat vele personen, na de machtsovername door de taliban, naar Afghanistan terugkeren (cf. EUAA *Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44; SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 4.) en kan niet worden afgeleid dat Afghaanse onderdanen, met een profiel zoals dat van verzoekende partij, er problemen ondervinden.

Verzoekende partij toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om haar als afwijkend te beschouwen en haar te vervolgen.

Verder maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekende partij Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of haar lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat haar vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Het loutere feit dat de verzoekende partij enige tijd in het Westen heeft verbleven en alhier kennis heeft gemaakt met het leven in een vrije samenleving (in vergelijking met Afghanistan) en de hiermee gepaard gaande rechten en plichten, volstaat niet om aan te nemen dat de verzoekende partij daadwerkelijk de hieraan verbonden waarden en normen van deze westerse, vrije samenleving heeft geïnternaliseerd dermate dat er in haar hoofde sprake is van voormelde kenmerken of gedragingen waarvan niet kan worden verwacht dat de verzoekende partij deze zou opgeven of verbergen.

Er blijkt niet dat verzoekende partij tot een “*risicogroep*” behoort.

In zoverre verzoekende partij wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoekende partij daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande kan *in casu* niet worden aangenomen dat verzoekende partij, die ongeveer drie jaar in België verblijft, haar vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht en nog over een netwerk beschikt in Afghanistan, dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden (of als zodanig wordt gepercipieerd).

De beschouwingen van verzoekende partij leiden niet tot de conclusie dat zij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt of dat verwerende partij de bepalingen van dit artikel heeft miskend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partij stelt in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

3.7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.7.2. In zoverre verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban en dat evenmin kan worden aangenomen dat zij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij in het verzoekschrift geen enkele concrete kritiek aanvoert tegen de motivering in de bestreden beslissing inzake de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Waar zij dienaangaande kritiek uit in de aanvullende nota van 17 december 2025 wijst de Raad op hetgeen volgt.

In de mate dat verzoekende partij verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, nog daargelaten dat verzoekende partij in haar land van herkomst nog beschikt over een familiaal netwerk dat haar eventueel zou kunnen ondersteunen bij een eventuele terugkeer, dient verder te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

De Raad herinnert eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoekende partij in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van gevisieerde personen; zij toont niet aan dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren, te meer nu zij nog familie heeft in Afghanistan.

Anders dan wat verzoekende partij nog voorhoudt ligt er thans wel voldoende informatie voor over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Ook de door haar aangehaalde overige algemene informatie is niet van aard afbreuk te doen aan het voorgaande.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

3.7.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 en november 2024 nog steeds actueel.

Verzoekende partij verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

Door algemene informatie te benadrukken die in lijn ligt met hoger gestelde analyse, brengt verzoekende partij geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend zesentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER